

Tom Behnke (FP):

Jeg tager ikke ordet for at blande mig i, hvorledes formanden leder Folketingets forhandlinger, men da sundhedsministeren var på talerstolen, hørte jeg, at sundhedsministerens indlæg så absolut ikke havde noget som helst med det forslag at gøre, vi diskuterer i øjeblikket.

Ministeren brugte det meste af sin tid på at tale om tvang og tvungen registrering, og derfor er mit spørgsmål til ministeren: Hvor i det forslag, som vi diskuterer i dag, lovforslag nr. L 277, fremgår det, at der skal være det ringeste element af tvang?

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg skal gøre opmærksom på, at hr. Tom Behnke har opfattet det fuldstændig korrekt, at det afgør formanden, og formanden afgør nu, at sundhedsministeren har ordet.

Sundhedsministeren (Torben Lund):

Jeg skal ikke være den, der bidrager til den type af forlængelse af debatten, men sige, at jeg faktisk i stort set hele mit indlæg beskæftigede mig med spørgsmålet om, hvordan man kan oplyse og motivere og på den måde undgå, at smitten opstår og breder sig. Mit andet indlæg brugte jeg til at redegøre for, hvordan smitteopsporingen er planlagt, struktureret, organiseret og virker her i landet.

Så vidt jeg husker – nu står jeg uden papir heroppe på talerstolen – skal rådet netop hedde et forebyggelses- og opsporingsråd, og det var præcis de to ord – forebyggelse og opsporing – jeg byggede hele mit indlæg op om.

Men det er rigtigt, at jeg også nævnte, at jeg meget nødig så, at der kom en platform, som andre partier kunne bruge til at diskutere bl.a. registrering og tvangsforanstaltninger.

Den fg. formand (Helge Sander):

Inden vi går over til ordførerrækken endnu et par korte bemærkninger.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg vil først give hr. Jørgen Winther en uforbeholden undskyldning: Jeg er meget bedrøvet over, at det ikke har gjort noget uudsletteligt indtryk på mig, at han var vikar i 1987.

Hr. Jørgen Winther sagde også, at Sundhedsstyrelsen har været med til at inspirere AIDS-politikken. Selvfølgelig har den da det, det ville dog være afsindigt, hvis det ikke havde været tilfældet, men det, jeg prøvede at imødegå, var hr. Jørgen Winthers antydning af, at den havde lavet politikken. Sundhedsstyrelsen har været med til at inspirere, men som jeg husker det nu disse 6, 7 år efter, var en af de store inspiratorer i hvert fald for mig Landsforeningen af Bøsser og Lesbiske, som fra kontakter i udlandet havde nogle erfaringer på dette område, men i øvrigt var der et hav af andre. Vi hev så sandelig al den inspiration, vi kunne få fat i, ind, for det havde vi brug for.

Jeg vil også lige gøre hr. Jørgen Winther opmærksom på, at den AIDS-politik, der blev tilrettelagt med dagsordenen i 1987, havde tilslutning fra den daværende regering, herunder ministeren, som hed Enggaard; han gav sin fulde og varme tilslutning og holdt i øvrigt en flot tale ved den lejlighed.

Jeg er ikke overrasket over, at 68 pct. af befolkningen kræver registrering. Jeg kunne egentlig have forestillet mig, at det var et større antal, men tallet hænger måske sammen med, at f.eks. hr. Jørgen Winther siger, at det er så fortrinligt at registrere folk.

Vi kan fortælle folk, at det svenske system, hvor man bliver registreret og anonymiteten altså er ophævet, førte til, at masser af »vanlige« hr. Persson'er og fru Svensson'er blev HIV-testet, men risikogrupperne holdt sig væk fra testning, fordi de ikke turde tage følgerne af den. Det førte til, at svenske læger bl.a. ved Malmö Sjukhus direkte avtererede med, at hvis man blev testet hos dem, kunne man fortsat være anonym til trods for de svenske regler. Erfaringerne fra Sverige viser, at registrering er skadelig for det, vi alle gerne vil opnå.

Den fg. formand (Helge Sander):

Efter denne godt og vel korte bemærkning kommer nu en kort bemærkning til fru Karen Højte Jensen.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg kommer til at sige, at jeg synes, at Folketinget skal være meget varsomt med at kritisere Sundhedsstyrelsen i denne sag. Jeg mener selvfølgelig, at vi har lov til at være kritiske over